
MAAT TALONPOJILLE

Rjazanin läänin talonpojat ovat ilmoittaneet ministeri Shingarjoville, että he kyntävät tilanherrojen hoitamatta jättämät maat, vaikka tilanherrat eivät antaisikaan siihen suostumustaan. Talonpojat sanovat, että tilanherrojen pidättäytyminen kylvöistä vaikuttaa tuhoisasti, että hoitamatta jätettyjen maiden viipymätön kyntäminen on ainoa keino, jotta väestö selustassa ja myöskin armeija rintamalla voitaisiin turvata viljalla.

Vastaukseksi tähän ministeri Shingarjov (kts. hänen sähkösanomaansa¹²⁾) kieltää jyrkästi omavaltaisen kynnön nimittäen sitä „omankädenoikeudeksi“ ja käskää talonpoikia odottamaan Perustavan kokouksen kokoontumiseen asti: se muka ratkaisee kaikki.

Mutta koska Perustavan kokouksen kokoontumisen aikaa ei tiedetä, sillä Väliaikainen hallitus, jonka jäsen herra Shingarjov on, pitkittää Perustavan kokouksen koollekutsumista, niin käy sillä tavalla, että todellisuudessa maat on jätettävä kyntämättä,

tilanherrat jäävät maiden haltijoiksi, talonpojat maatomiksi ja Venäjä — työläiset, talonpojat ja sotilaat — ilman riittävää määrää viljaa.

Kaiken tämän on oltava näin sitä varten, ettei tilanherrojen etuja loukattaisi, vaikka Venäjä joutuisikin nälän kouriin.

Sellainen on Väliaikaisen hallituksen vastaus, jonka jäsen on ministeri Shingarjov.

Tuo vastaus ei meitä hämmästyttä. Tehtailijain ja tilanherrain hallitus ei voikaan suhtautua talonpoikiin muulla tavalla: mitä se piittaa talonpojista, kunhan tilanherrat voisivat hyvin!

Tämän vuoksi me käännymme talonpoikain puoleen, koko Venäjän koko talonpoikaisköyhälistön puoleen kehoituksella: ottakaa asianne omiin käsiinne ja viekää sitä eteenpäin.

Me kehoitamme heitä järjestäytymään vallankumouksellisiin Talonpoikaiskomiteoihin (kuntien, kihlakuntien y.m. Komiteoihin) ja otettuaan niiden kautta haltuunsa tilanherrojen maat ryhtymään omin luvuin ja järjestyneesti muokkaamaan niitä.

Me kehoitamme tekemään sen heti, odottamatta Perustavaa kokousta ja kiinnittämättä huomiota ministerien taantumuksellisiin kieltöihin, joilla työnnetään kapuloita vallankumousvaunun pyöriin.

Meille sanotaan, että tilanherrojen maiden viipymätön valtaaminen rikkoisi vallankumouksen „yhtenäisyyttä“ lohkaisemalla siitä eron yhteiskunnan „edistysmieliset kerrokset“.

Mutta olisi naiivia luulla, että vallankumousta voidaan viedä eteenpäin joutumatta riitaan tehtailijoiden ja tilanherrojen kanssa.

Eivätkö työläiset 8-tuntista työpäivää voimaan saattaessaan „lohkaisseet eroon“ vallankumouksesta tehtailijoita ja muita heidän kaltaisiansa? Kuka rohkenee väittää, että vallankumous kärsi siitä, kun se helpoitti työläisten asemaa lyhentämällä työpäivää?

Se, että talonpojat muokkaavat omin luvuin tilanherrojen maat ja ottavat ne haltuunsa, epäilemättä „lohkaisee eroon“ vallankumouksesta tilanherrat ja muut heidän kaltaisensa. Mutta kuka rohkenee sanoa, että liittämällä vallankumouksen ympärille monimiljoonaisen talonpoikaisköyhälistön me heikennämme vallankumouksen voimia?

Ihmisten, jotka haluavat vaikuttaa vallankumouksen kulkuun, on tehtävä kerta kaikkiaan itselleen selväksi:

1) että meidän vallankumouksemme perusvoimia ovat työläiset ja talonpoikaisköyhälistö, joka sodan takia on puettu sotilastakkiin;

2) että sitä mukaa kun vallankumous syvenee ja laajenee, siitä tulevat kiertämättä „lohkeamaan eroon“ niinsanotut „edistysmieliset ainekset“, jotka ovat edistysmielisiä sanoissa, mutta taantumuksellisia teoissa.

Olisi taantumuksellista utopiaa pidättää tätä terveellistä prosessia, jonka kautta vallankumous puhdistuu tarpeettomista „aineksista“.

Odottelun ja asioiden Perustavaan kokoukseen asti lykkäämisen politiikka, pakkoluovutuksesta „tilapäisen“ kieltäytymisen politiikka, jota narodnikit, trudovikit ja menshevikit suosittelevat, luokkien välillä luovimisen (kunpa ei vain ketään loukattaisi!) ja

häpeällisen paikoillaan tarpomisen politiikka ei ole vallankumouksellisen proletariaatin politiikkaa.

Venäjän vallankumouksen voitokas kulku lakaisee sen pois kuin liikaromun, joka on tarpeellinen ja hyödyllinen vain vallankumouksen vihollisille.

„Pravda“ № 32,

huhtikuun 14 pntä 1917

Pääkirjoitus

Allekirjoitus: K. Stalin